

Soud: Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí: 26.02.2020
Spisová značka: 8 Tdo 1402/2019
ECLI: ECLI:CZ:NS:2020:8.TDO.1402.2019.1
Typ rozhodnutí: USNESENÍ
Heslo: Podvod
Zpronevěra
Dotčené předpisy: § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku
§ 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku
§ 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku
Kategorie rozhodnutí: D

8 Tdo 1402/2019-892

USNESENÍ

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 26. 2. 2020 o dovolání obviněného **M. I.**, nar. XY v XY, trvale bytem XY, okres Litoměřice, proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2019, sp. zn. 55 To 150/2019, který rozhodl jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 33 T 43/2017, t a k t o :

Podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. se dovolání obviněného **M. I.** **odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Okresní soud v České Lípě rozsudkem ze dne 27. 9. 2018, sp. zn. 33 T 43/2017, uznal obviněného **M. I.** (dále jen „obviněný“, případně „dovolatel“) vinným, že

***I.** v blíže nezjištěné době začátkem prosince roku 2010 jako výkonný ředitel společnosti **G.**, IČ: XY, v kanceláři provozovny společnosti na adrese XY, uvedl zaměstnankyni společnosti paní **I. P.**, narozenou XY, v omyl tím, že předstíral, že je jednatelkou společnosti paní **I. K.**, narozenou XY, zmocněn k převzetí uschovaných osobních finančních prostředků **I. K.**, čemuž **I. P.** uvěřila, a z trezoru mu vydala hotovost ve výši 800 000 Kč, čímž poškozené **I. K.**, narozené XY, trvale bytem XY, způsobil škodu ve výši 800 000 Kč,*

***II.** v době od 16. 11. 2010 do 27. 4. 2011 nejprve jako zmocněnec a posléze jako prokurista společnosti **G.**, IČ: XY, zneužil nabyté možnosti nakládat s peněžními prostředky společnosti **G.**, jenž byly uloženy na bankovních účtech č. XY a XY, k nimž měl dispoziční práva, a bez vědomí jednatelky společnosti **I. K.**, narozené XY, z blíže nezjištěného místa zadal nebo nezjištěnou osobou nechal zadat celkem 19 příkazů k převodu finančních prostředků z účtu č. XY a celkem 27 příkazů k převodu finančních prostředků z účtu č. XY, a to za účelem úhrady závazků společnosti **M. & D. T.**, IČ: XY, kde působil jako prokurista a následně i jako společník, čímž byla společnost **G.**, IČ: XY, se sídlem XY, způsobil škoda v celkové výši 1 234 878 Kč, přičemž konkrétně se jedná o následující platby:*

- 1. dne 16. 11. 2010 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 11 710 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti **M & D. T. R. B.**,*
- 2. dne 16. 11. 2010 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 7 120 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti **M. & D. T. K. S.**,*
- 3. dne 16. 11. 2010 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 9 365 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti **M. & D. T. K. D.**,*
- 4. dne 16. 11. 2010 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 10 335 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti **M. & D. T. R. B.**,*
- 5. dne 16. 11. 2010 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 15 786 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti **M. & D. T. V. K.**,*
- 6. dne 1. 12. 2010 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 40 000 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vězeňské službě ČR – Věznice XY na pokrytí mezd odsouzených pracujících pro společnost **M. & D. T.**,*

7. dne 4. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 30 000 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vězeňské službě ČR – Věznice XY na pokrytí mezd odsouzených pracujících pro společnost M. & D. T.,
8. dne 7. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 4 851 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
9. dne 7. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 259 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
10. dne 16. 2. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 2 328 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
11. dne 16. 2. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 11 519 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
12. dne 16. 2. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 26 873 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Pražské správě sociálního zabezpečení za sociální pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
13. dne 25. 2. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 26 000 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vězeňské službě ČR – Věznice XY na pokrytí mezd odsouzených pracujících pro společnost M. & D. T.,
14. dne 27. 4. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 45 363 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
15. dne 27. 4. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 7 898 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti O2 Czech Republic a.s. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,
16. dne 27. 4. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 487 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba společnosti Kooperativa pojišťovna a.s. za pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
17. dne 27. 4. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 101 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vojenské zdravotní pojišťovně a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
18. dne 27. 4. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 11 515 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
19. dne 27. 4. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 29 435 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Pražské správě sociálního zabezpečení za sociální pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
20. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 10 896 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti M. & D. T. D. D.,
21. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 9 653 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
22. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 10 037 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
23. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 10 771 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
24. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 25 988 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Pražské správě sociálního zabezpečení za sociální pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
25. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 26 752 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Pražské správě sociálního zabezpečení za sociální pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
26. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 29 004 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Pražské správě sociálního zabezpečení za sociální pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
27. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 8 010 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti M. & D. T. K. S.,
28. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 12 405 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti M. & D. T. V. K.,
29. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 2 543 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba společnosti Kooperativa pojišťovna a.s. za pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
30. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 11 923 Kč s variabilním symbolem XY, což byla úhrada mzdy zaměstnanci společnosti M. & D. T. R. B.,
31. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 429 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vojenské zdravotní pojišťovně a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
32. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 485 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vojenské zdravotní pojišťovně a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
33. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 661 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vojenské zdravotní pojišťovně a.s. za zdravotní pojištění zaměstnanců společnost M. & D. T.,
34. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 430 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti Lana s.r.o. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,
35. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 22 411 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti Lana s.r.o. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,
36. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 248 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
37. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 448 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba

- Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
38. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 2 123 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
39. dne 18. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 1 000 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
40. dne 24. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 26 957 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti Dekwood s.r.o. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,
41. dne 24. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 60 956 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti Dekwood s.r.o. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,
42. dne 24. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 178 802 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti Dekwood s.r.o. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,
43. dne 28. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 26 000 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Vězeňské službě ČR - Věznice XY na pokrytí mezd odsouzených pracujících pro společnost M. & D. T.,
44. dne 28. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 364 441 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
45. dne 28. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 4 950 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba Finančnímu úřadu pro Prahu 1 za společnost M. & D. T.,
46. dne 28. 1. 2011 z účtu č. XY na účet č. XY ve výši 87 610 Kč s variabilním symbolem XY, což byla platba faktury společnosti ČEZ Prodej s.r.o. za služby poskytnuté společnosti M. & D. T.,

III. v době od 12. 1. 2011 do 31. 3. 2011 nejprve jako zmocněnec a posléze jako prokurista společnosti G., IČ: XY, zneužil nabyté možnosti jednat za společnost a jejím jménem z blíže nezjištěného místa objednal v celkem 16 případech kulatiny v hodnotě 1 185 714 Kč, kterou pak následně nechal dopravit za částku v celkové výši 109 658 Kč do areálu společnosti M. & D. T., IČ: XY, v XY, okres Litoměřice, ve které působil jako prokurista a následně i společník, kde byla tato kulatina zpracována, ačkoliv náklady na pořízení a dopravení kulatiny nechal účtovat na vrub společnosti G., čímž společnosti G., IČ: XY, se sídlem XY, způsobil škodu ve výši 1 295 372 Kč, přičemž konkrétně se jedná o následující transakce:

1. v blíže nezjištěné době okolo 12. 1. 2011 objednal u dodavatele H. V., IČ: XY, zboží dle faktury č. 22011 vystavené dne 12. 1. 2011 popsané jako „dubová a buková kulatina“ za částku 66 880 Kč,
2. v blíže nezjištěné době okolo 3. 2. 2011 objednal u dodavatele J. V., IČ: XY, zboží dle faktury č. 111 vystavené dne 3. 2. 2011 popsané jako „PV III tř. DB“ za částku 91 601 Kč,
3. v blíže nezjištěné době okolo 3. 2. 2011 objednal u dodavatele J. V., IČ: XY, zboží dle faktury č. 211 vystavené dne 3. 2. 2011 popsané jako „PV III tř. DB“ za částku 80 032 Kč,
4. v blíže nezjištěné době okolo 7. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesy hl. m. Prahy, IČ: 452 47 650, zboží dle faktury č. F-64/2011 vystavené dne 7. 2. 2011 popsané jako „dřevo DB III.“ za částku 67 416 Kč,
5. v blíže nezjištěné době okolo 8. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesy města Klatov, s.r.o., IČ: 263 80 129, zboží dle faktury č. 20110020 vystavené dne 8. 2. 2011 popsané jako „kulatina db“ za částku 53 144 Kč,
6. v blíže nezjištěné době okolo 14. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesní společnosti Vltava s.r.o., IČ: 267 50 856, zboží dle faktury č. 2110071 vystavené dne 14. 2. 2011 popsané jako „výřezy III. Db“ za částku 13 027 Kč,
7. v blíže nezjištěné době okolo 17. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesy hl. m. Prahy, IČ: 452 47 650, zboží dle faktury č. ZLV-2/2011 vystavené dne 17. 2. 2011 popsané jako „DB III.“ za částku 120 000 Kč,
8. v blíže nezjištěné době okolo 18. 2. 2011 objednal u dodavatele H. V., IČ: XY, zboží dle faktury č. 62011 vystavené dne 18. 2. 2011 popsané jako „dubová a buková kulatina“ za částku 29 158 Kč,
9. v blíže nezjištěné době okolo 21. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesní společnosti Vltava s.r.o., IČ: 267 50 856, zboží dle faktury č. 2110072 vystavené dne 21. 2. 2011 popsané jako „výřezy III. Db“ za částku 69 000 Kč,
10. v blíže nezjištěné době okolo 21. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesní společnosti Vltava, IČ: 267 50 856, zboží dle faktury č. 2110074 vystavené dne 21. 2. 2011 popsané jako „kulatina sm/jd v kůře“ za částku 87 120 Kč,
11. v blíže nezjištěné době okolo 28. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesy hl. m. Prahy, IČ: 452 47 650, zboží dle faktury č. F-101/2011 vystavené dne 28. 2. 2011 popsané jako „dřevo DB III.“ za částku 133 305 Kč,
12. v blíže nezjištěné době okolo 28. 2. 2011 objednal u dodavatele Lesy hl. m. Prahy, IČ: 452 47 650, zboží dle faktury č. F-102/2011 vystavené dne 28. 2. 2011 popsané jako „dřevo SM III.“ za částku 65 048 Kč,
13. v blíže nezjištěné době okolo 7. 3. 2011 objednal u dodavatele Lesní společnosti Vltava s.r.o., IČ: 267 50 856, zboží dle faktury č. 2110111 vystavené dne 7. 3. 2011 popsané jako „kulatina sm/jd v kůře“ za částku 5 280 Kč,
14. v blíže nezjištěné době okolo 3. 2. 2011 objednal u dodavatele J. V., IČ: XY, zboží dle faktury č. 1511 vystavené dne 3. 2. 2011 popsané jako „PV III tř. SM“ za částku 103 350 Kč,
15. v blíže nezjištěné době okolo 14. 3. 2011 objednal u dodavatele Lesy hl. m. Prahy, IČ: 452 47 650, zboží dle faktury č. F-156/2011 vystavené dne 14. 3. 2011 popsané jako „dřevo DB III.“ za částku 134 099 Kč,
16. v blíže nezjištěné době okolo 22. 3. 2011 objednal u dodavatele J. V., IČ: XY, zboží dle faktury č. 2411 vystavené dne 22. 3. 2011 popsané jako „PV III tř. DB, palivo DB“ za částku 67 254 Kč,
17. v blíže nezjištěné době před 24. 1. 2011 objednal u dopravce A. Č., IČ: XY, služby dle faktury č. 2011018 vystavené dne 31. 1. 2011 popsané jako „24. 1. doprava K. – V.“ za částku 7 122 Kč,

18. v blíže nezjištěné době před 26. 1. 2011 objednal u dopravce AZ TOP SERVIS s.r.o., IČ: 290 91 438, služby dle faktury č. 110017 vystavené dne 31. 1. 2011 popsané jako „26. 1. a 31. 1. Blatná - Chotiměř“ za částku 17 653 Kč,
19. v blíže nezjištěné době před 2. 2. 2011 objednal u dopravce A. Č., IČ: XY, služby dle faktury č. 2011034 vystavené dne 28. 2. 2011 popsané jako „doprava K.-V.“ za částku 9 128 Kč,
20. v blíže nezjištěné době před 4. 2. 2011 objednal u dopravce L. C., IČ: XY, služby dle faktury č. 1001100214 vystavené dne 4. 2. 2011 popsané jako „doprava Chotiměř – Hlušovice“ za částku 11 400 Kč,
21. v blíže nezjištěné době před 15. 2. 2011 objednal u dopravce AZ TOP SERVIS s.r.o., IČ: 290 91 438, služby dle faktury č. 110064 vystavené dne 1. 3. 2011 popsané jako „15.2. Blatná – Chotiměř“ za částku 7 426 Kč,
22. v blíže nezjištěné době před 18. 2. 2011 objednal u dopravce A. Č., IČ: XY, služby dle faktury č. 2011054 vystavené dne 31. 3. 2011 popsané jako „doprava Štětkovice – Velemín“ za částku 10 111 Kč,
23. v blíže nezjištěné době před 22. 2. 2011 objednal u dopravce N. T., IČ: XY, služby dle faktury č. 110185 vystavené dne 22. 2. 2011 popsané jako „22.2. Chotiměř – Hlušovice“ za částku 9 000 Kč,
24. 24/ v blíže nezjištěné době před 2. 3. 2011 objednal u dopravce J. V., IČ: XY, služby dle faktury č. 2111 vystavené dne 9. 3. 2011 popsané jako „Štětkovice - Chotiměř“ za částku 10 500 Kč,
25. v blíže nezjištěné době okolo 9. 3. 2011 objednal u dopravce F. D. – F. t., IČ: XY, služby dle faktury č. 20110179 vystavené dne 9. 3. 2011 popsané jako „doprava Chotiměř – Hlušovice“ za částku 9 240 Kč,
26. v blíže nezjištěné době okolo 9. 3. 2011 objednal u dopravce J. V., IČ: XY, služby dle faktury č. 2311 vystavené dne 22. 3. 2011 popsané jako „doprava kamionem“ za částku 6 678 Kč,
27. v blíže nezjištěné době okolo 4. 4. 2011 objednal u dopravce L. C., IČ: XY, služby dle faktury č. 1001101082 vystavené dne 14. 4. 2011 popsané jako „doprava Chotiměř – Uničov“ za částku 11 400 Kč,

IV. v blíže neurčené době od září roku 2010 do 6. 5. 2011 na blíže nezjištěném místě, pravděpodobně v provozovně společnosti G., IČ: XY, na adrese XY, XY, v úmyslu opatřit si neoprávněný majetkový prospěch, uplatnil smyšlené cestovní výkazy za služební cesty svým motorovým vozidlem Škoda Superb, RZ: XY, které neuskutečnil, přičemž tyto cestovní výkazy si nejprve jako zmocněnec a posléze jako prokurista společnosti G. sám schválil a nechal vyplatit, čímž společnosti G., IČ: XY, se sídlem XY, způsobil škodu ve výši 261 966 Kč, přičemž konkrétně se jedná o následující výkazy:

1. za měsíc září roku 2010 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 490 Kč,
2. za měsíc říjen roku 2010 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 491 Kč,
3. za měsíc listopad roku 2010 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 489 Kč,
4. za měsíc prosinec roku 2010 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 489 Kč,
5. za měsíc leden roku 2011 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 996 Kč,
6. za měsíc únor roku 2011 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 33 019 Kč,
7. za měsíc březen roku 2011 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 996 Kč,
8. za měsíc duben roku 2011 vykázal 5 pracovních cest, z nichž byly 2 do Ostravy, 2 do Brna a 1 do Havířova, při nichž najel 5 300 km a nechal si za ně vyplatit 32 996 Kč.

2. Takto popsané jednání obviněného soud právně kvalifikoval pod bodem I. jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, pod bodem II. a III. jako pokračující zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku a pod bodem IV. jako pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, za což mu uložil podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) let, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let, a podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce prokuristy v obchodních společnostech na dobu 4 (čtyř) let. Současně mu podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil povinnost nahradit škodu poškozené I. K., narozené XY, bytem XY, ve výši 800 000 Kč, a společnosti G., IČ: XY, se sídlem XY, ve výši 2 792 216 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. oba tyto poškozené odkázal se zbytkem jejich nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Obviněný se ani s takovým rozhodnutím odvolacího soudu neztotožnil a podal proti němu prostřednictvím obhájce Mgr. Rudolfa Axmanna dovolání, v němž uplatnil dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Přestože v jeho úvodu deklaroval své vědomí o tom, k čemu má tento mimořádný opravný prostředek sloužit, následně vyjádřil přesvědčení, že právě v této trestní věci došlo k hmotně právnímu pochybení, když oba soudy nižších stupňů náležitě nevyhodnotily všechny okolnosti případu (některé námitky uvedené v odvolání soud druhého stupně nevyhodnotil vůbec), v důsledku čehož byl jejich postup v rozporu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. ř.

4. V jednotlivostech pak dovolatel ke skutku uvedenému pod bodem I. rozsudku, k jehož spáchání se nikdy nedoznal, uvedl, že oba soudy zcela ignorovaly rozpory v postupných výpovědích svědkyně I. P., třebaže své rozhodnutí o ni opíraly. Tato svědkyně, jejíž výpověď označil za vyhýbavou a nepřesvědčivou, si například až u hlavního líčení vzpomněla na to, že peníze, které mu vydala z trezoru, byly v obálce (dokonce zalepené), takže ani nevěděla, kolik peněz mu vlastně předala, přesto soudy se o odstranění takového rozporu ani nepokusily. Podle jeho názoru vzbuzuje pochybnosti i hodnotící úvaha soudu, že „poškozená I. K. jistě vypovídá pravdu, neboť by jistě jinak řekla, že do trezoru vložila celý 1 000 000 Kč, a ne pouze 800 000 Kč“.

5. Podle obviněného je ještě více signifikantní situace u skutků pod body II. a III. rozsudku. Přestože výpovědi svědků i předložené listinné důkazy mu dávají za pravdu, soud prvního stupně opět hodnotil důkazy v extrémním rozporu s jejich obsahem. Zopakoval proto svou obhajobu, že zápočty mezi společností G. a společností M. & D. T., byly prováděny vždy podle řádně zaúčtovaných faktur. Stalo se tak po vzájemné dohodě s paní I. K., při níž došlo k započtení vzájemných pohledávek a finančně se tím snižoval dluh společnosti G. vůči společnosti M. & D. T. K proplácení plateb za zaměstnance společnosti M. & D. T., obviněný uvedl, že k tomu docházelo jednak na základě dohody s paní I. K., jednak proto, že na tyto platby měla společnost nárok, neboť šlo o platby za řádně prováděné práce. Tyto náklady společnost M. & D. T., nikdy nedostala zaplacený, i když veškeré platby za výrobky odcházely výlučně na účet společnosti G.

6. V závěru svého podání dovolatel několikrát zopakoval, že skutková zjištění soudů jsou v extrémním rozporu s provedenými důkazy, že samotný skutkový stav je v rozporu s § 2 odst. 5, 6 tr. ř. a v rozporu s právem na spravedlivý proces. Jelikož skutkový stav, který soudy zjistily, nenaplnuje znaky trestného činu, jímž byl uznán vinným, navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, ze dne 11. 6. 2019, sp. zn. 55 To 150/2019, a postupem podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal tomuto soudu, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

7. Dovolání obviněného bylo v souladu s ustanovením § 265h odst. 2 tr. ř. doručeno v opise nejvyššímu státnímu zástupci. Státní zástupkyně činná u Nejvyššího státního zastupitelství na ně reagovala přípisem, v němž sdělila, že se k němu nebude věcně vyjadřovat. Současně vyslovila souhlas s tím, aby Nejvyšší soud učinil rozhodnutí o dovolání za podmínek uvedených v § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. v neveřejném zasedání, a to i ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.

8. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání v této trestní věci je přípustné [§ 265a odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. ř.], bylo podáno obviněným jako osobou k tomu oprávněnou a prostřednictvím jeho obhájce [§ 265d odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.), přičemž v zásadě splňuje i obligatorní náležitosti obsahu dovolání uvedené v § 265f odst. 1 tr. ř.

9. Vzhledem k tomu, že dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b tr. ř., Nejvyšší soud musel dále posoudit otázku, zda obviněným uplatněný dovolací důvod lze považovat za důvod uvedený v citovaném ustanovení zákona, jehož existence je zároveň podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem. Současně je třeba dodat, že z hlediska § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. nepostačuje pouhé formální uvedení některého z důvodů vymezených v § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. odkazem na toto zákonné ustanovení, ale tento důvod musí být také skutečně v podaném dovolání tvrzen a odůvodněn konkrétními vadami.

10. Jak již bylo uvedeno, obviněný své dovolání výslovně opřel pouze o dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Ve svém podání sice výslovně nezmínil též dovolací důvod podle v § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. (v jeho druhé alternativě), jak tomu v takových případech bývá pravidlem, takový nedostatek však Nejvyšší soud nepovažoval za zásadní.

11. Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je dán tehdy, jestliže *rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení*. V rámci takto vymezeného dovolacího důvodu je možno namítat, že skutek, jak byl v původním řízení zjištěn, byl nesprávně kvalifikován jako určitý trestný čin, ačkoli šlo o jiný trestný čin, nebo se o trestný čin vůbec nejednalo. Důvody dovolání jako specifického opravného prostředku jsou koncipovány tak, že v dovolání není možno namítat neúplnost dokazování, způsob hodnocení důkazů a nesprávnost skutkových zjištění. Nejvyšší soud jakožto soud dovolací nemůže přezkoumávat a posuzovat postup hodnocení důkazů soudy obou stupňů ve věci ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř., neboť tato činnost soudu spočívá v aplikaci ustanovení procesních, nikoliv hmotněprávních. Vedle vad, které se týkají právního posouzení skutku, lze vytýkat též „jiné nesprávné hmotněprávní posouzení“. Rozumí se jím zhodnocení otázky, která nespočívá přímo v právní kvalifikaci skutku, ale v právním posouzení jiné skutkové okolnosti mající význam z hlediska hmotného práva. Je třeba zdůraznit, že Nejvyšší soud je zásadně povinen vycházet z konečného skutkového zjištění soudů obou stupňů a teprve v návaznosti na to zvažovat právní posouzení

skutku a jiné hmotněprávní posouzení. V opačném případě by se totiž dostával do pozice soudu druhého stupně a suploval jeho činnost (k tomu srov. usnesení Ústavního soudu např. ve věcech sp. zn. I. ÚS 412/02, sp. zn. III. ÚS 732/02, sp. zn. III. ÚS 282/03, sp. zn. II. ÚS 651/02, a další). V této souvislosti je také třeba připomenout, že z hlediska nápravy skutkových vad trestní řád obsahuje další mimořádné opravné prostředky, a to především obnovu řízení (§ 277 a násl. tr. ř.) a v určitém rozsahu i stížnost pro porušení zákona (§ 266 a násl. tr. ř.).

12. V tomto ohledu dovolání obviněného nemohlo obstát, neboť námitky, které uplatnil s poukazem na citovaný dovolací důvod, byly výhradně procesního charakteru, když směřovaly výlučně proti způsobu hodnocení provedených důkazů soudy obou stupňů a skutkovým zjištěním, jež soudy na podkladě provedení dokazování učinily. Tak tomu bylo především v případě, pokud namítl, že oba soudy nižších instancí v rozporu s ustanoveními § 2 odst. 5 a 6 tr. ř. nehodnotily dostatečně pečlivě provedené důkazy (konkrétně nesouhlasil s tím, jakým způsobem hodnotily svědecké výpovědi I. K. a I. P., zejména když se náležitě nevypořádaly s rozpory, které se v jejich výpovědích objevily, že nepřihlédly k jeho argumentaci podpořené svědeckými výpověďmi bývalých zaměstnanců výše jmenovaných společností a k opatřeným listinným důkazům).

13. Takto koncipovanou dovolací argumentací, jíž napadal postup soudů při hodnocení důkazů a zjišťování skutkového stavu věci, jak je upraven v ustanoveních § 2 odst. 5 a 6 tr. ř., se obviněný primárně snažil zpochybnit správnost učiněných skutkových zjištění, a teprve v návaznosti na to (tedy až sekundárně) tvrdil, že jak rozhodnutí soudu druhého stupně, tak jemu předcházející rozhodnutí nalézacího soudu spočívají na nesprávném právním posouzení daných skutků nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.

14. Pokud pak dovolatel na podkladě jím vytknutých pochybení, jichž se dopustily soudy obou stupňů při hodnocení provedených důkazů, a namítaných vad ve skutkových zjištěních, která vykazovala rozpory a ohledně jejichž správnosti vznikly pochybnosti, vyjádřil přesvědčení, že skutková zjištění soudů tak jsou s provedenými důkazy v extrémním rozporu, a že jsou v rozporu i s právem na spravedlivý proces, pak Nejvyšší soud shledal, že takové jeho námitky nejsou důvodné.

15. Na tomto místě je zapotřebí znovu akcentovat, že Nejvyšší soud je v dovolacím řízení povinen vycházet výhradně ze skutkových zjištění přijatých nižšími soudy a na jejich základě přezkoumávat právní kvalifikaci skutku (příp. jinou otázku hmotněprávní povahy) a nikoliv dané (procesní) závěry znovu přehodnocovat či měnit. Konkrétní argumentace obviněného navíc neodpovídá žádnému z dovolacích důvodů taxativně vyjmenovaných v § 265b tr. ř., tedy včetně obou shora citovaných a jím zvolených. V takovém případě zákon dovolacímu soudu umožňuje, aby výhrady vztahující se k procesu dokazování odmítl bez jejich podrobnějšího věcného zkoumání.

16. Zásah do skutkových zjištění sice lze v rámci řízení o dovolání připustit, ale jen tehdy, existuje-li extrémní nesoulad mezi vykonanými skutkovými zjištěními a právními závěry soudu a učiní-li dovolatel (současně) tento nesoulad předmětem dovolání. Zásada, s níž dovolací soud přistupuje k hodnocení skutkových námitek, se totiž nemusí uplatnit bezvýhradně, a to v případě zjištění, že nesprávná realizace důkazního řízení má za následek porušení základních práv a svobod ve smyslu dotčení zásadních požadavků spravedlivého procesu. Podle některých rozhodnutí Ústavního soudu se rozhodování o mimořádném opravném prostředku nemůže ocitnout mimo rámec ochrany základních práv jednotlivce a tato ústavně garantovaná práva musí být respektována (a chráněna) též v řízení o všech opravných prostředcích (k tomu viz např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 125/04, I. ÚS 55/04, I. ÚS 554/04). Ústavní soud vymezil taktéž zobecňující podmínky, za jejichž splnění má nesprávná realizace důkazního řízení za následek porušení základních práv a svobod ve smyslu dotčení postulátů spravedlivého procesu. Podle Ústavního soudu tak lze vyčlenit případy důkazů opomenutých, případy důkazů získaných, a tudíž posléze i použitých v rozporu s procesními předpisy a konečně případy svévolného hodnocení důkazů provedeného bez jakéhokoliv akceptovatelného racionálního logického základu (k tomu srov. například nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 177/04, IV. ÚS 570/03 aj.).

17. Pochybení podřaditelná pod výše zmíněné vady však Nejvyšší soud v dané věci neshledal. V této souvislosti je vhodné poukázat na to, že tzv. extrémní nesoulad nastává tehdy, jestliže zjištění soudů nemají vůbec žádnou obsahovou vazbu na provedené důkazy, jestliže zjištění soudů nevyplývají z důkazů při žádném z logických způsobů jejich hodnocení, nebo jestliže zjištění soudů jsou pravým opakem toho, co bylo obsahem dokazování. Případný extrémní nesoulad mezi učiněnými skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy nemůže být založen jen na tom, že dovolatel sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem (jemu prospívajícím). Z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně vyplývá, proč soud neuvěřil obhajobě obviněného a zjistil skutkový stav věci podrobně popsany pod body I. až IV. výroku o vině. To ostatně konstatoval již odvolací soud, který shledal, že z odůvodnění odsuzujícího rozsudku vyplývá zjevná logická návaznost mezi provedenými důkazy, jejich hodnocením a učiněnými skutkovými zjištěními na straně jedné a právními závěry tohoto soudu na straně druhé. Nejvyšší soud nemá, co by oběma soudům v tomto směru mohl vytknout, s jeho hodnotícími úvahami a skutkovými a právními závěry se ztotožňuje a na ně odkazuje.

18. V obecné rovině lze rovněž připomenout, že právo na spravedlivý proces není možné vykládat tak, že garantuje úspěch v řízení či zaručuje právo na rozhodnutí, které odpovídá představám obviněného. Uvedeným právem je pouze zajišťováno právo na spravedlivé soudní řízení, v němž se uplatní všechny zásady soudního rozhodování podle zákona v souladu s ústavními principy. Dovolatelem namítaná existence rozporů mezi důkazy sama o sobě neznamená, že by nebylo možné jej uznat vinným. Tak by tomu bylo jen tehdy, pokud by pochybnosti o vině byly důvodné, tj. v očích soudů rozumné, a pokud by se týkaly okolností skutečně podstatných, takže v konfrontaci s nimi by výroky o spáchání jednotlivých trestných činů nemohly obstát. Takové pochybnosti však soudy v dané věci neshledaly a své závěry (skutkové i právní) dostatečným způsobem zdůvodnily.

19. Pro úplnost je vhodné dodat, že dovolací argumentace obviněného byla v mnoha bodech jen opakováním jeho odvolacích námitek, jimiž se soud druhého stupně řádně zabýval a dostatečně se s nimi vypořádal. Soudům rozhodně nelze vytýkat, pokud svá skutková zjištění vystavěly především na svědeckých výpovědích I. K. a I. P., které v hlavním líčení podrobně vyslechl. První z těchto svědkyň opakovaně a zcela rezolutně popřela, že by u skutku pod bodem II. rozsudku existovala mezi ní a obviněným jakákoliv dohoda o převodu finančních prostředků z účtu společnosti G. za účelem úhrady závazků společnosti M. & D. T. (popřela dokonce i svou vědomost o tom, že obviněný v jednotlivých shora popsáných případech pokyny k těmto převodům dával), takovou dohodu a vědomost stejně vehementně popřela i stran skutku pod bodem III. rozsudku. Za přesvědčivou pak považovaly oba soudy nižších instancí i její výpověď vztahující se ke skutkům popsáným pod body I. a IV. rozsudku. Ve vztahu k druhému z nich věrohodně vysvětlila, že obviněný neměl naprosto žádný pracovní či obchodní důvod opakovaně cestovat do moravských měst (Brno, Ostrava, Havířov), neboť společnost G. tam žádné obchodní vztahy neměla, takže neměl ani žádný důvod a oprávnění k úhradě cestovních výdajů, které si sám vystavil, schválil a společností G. nechal vyplatit. Ohledně skutku pod bodem I. rozsudku pak soudy uvěřily její výpovědi o vybrání částky 1 000 000 Kč z peněžního ústavu a o uložení části vybraných peněz (800 000 Kč) do trezoru ve společnosti G., což jí potvrdila i svědkyně I. P. Pokud tato svědkyně ve svých postupných výpovědích uváděla ne vždy konzistentní údaje, oba soudy nižších stupňů to přičetly – nikoliv nedůvodně – odstupu doby a procesu zapomínání.

20. Z těchto jen stručně uvedených důvodů (§ 265i odst. 2 tr. ř.) Nejvyšší soud v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. a) tr. ř.] dovolání obviněného odmítl podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř., neboť bylo podáno z jiného důvodu, než je uveden v § 265b tr. ř. Proto ani nepostupoval podle § 265i odst. 3 tr. ř. a nepřezkoumával napadené rozhodnutí a řízení mu předcházející. Přitom je nutné uvést, že takový aplikační postup nezasáhl do základních práv dovolatele, a tudíž není ani v rozporu s nálezy Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 180/03, a sp. zn. I. ÚS 55/04, v nichž tento soud vyslovil výhrady k extenzivnímu výkladu § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. ze strany Nejvyššího soudu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí o dovolání není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 26. 2. 2020

JUDr. Jan
Bláha

předseda senátu